

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

НА

XXII-ТО ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

I РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 27

София, сръда, 21 декемврий

1927 г.

28. заседание

Вторникъ, 20 декемврий, 1927 година.

(Открито отъ подиредседателя В. Димчевъ въ 16 ч. 20 м.)

Председателствуващъ В. Димчевъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открито.

Присъжтствуватъ нужното число народни представители, за да е заседанието законно.

(Отсъжтствуватъ следнитъ народни представители: Митю Аврамчовъ, Василъ Александровъ, Николай Алексиевъ, Ставри Андреевъ, Никола Аретовъ, Христо Баралиевъ, Рангелъ Барбанаконъ, д-ръ Иванъ Бешковъ, Иванъ Бомбевъ, Стефанъ Бояджиевъ, д-ръ Владимиръ Бурилковъ, Димитъръ Бървовъ, Ради Василевъ, Добри Витановъ, Никола Владовъ, Вълчо Даскаловъ Вълчовъ, Хюсенинъ х. Галибовъ, Йорданъ Ганчевъ, Стойчо Георгиевъ, Страшимиръ Георгиевъ, Христо Горневъ, Георги Данковъ, Владимиръ Димитровъ, Добри Димитровъ, Стефанъ Димитровъ, Момчо Дочевъ, д-ръ Цвѣтанъ Дяковъ, Борисъ Евтимовъ, Георги Енчевъ, Трифонъ Ерменковъ, Борисъ Едовъ, Станю Златевъ, Димитъръ Ивановъ II, Дойчинъ Ивановъ, Георги Казанаклиевъ, Иванъ Казанджиевъ, Величко Кознички, Боню Колевъ, Иванъ Колевъ, Иванъ Куртевъ, Кънчо Кънчевъ, Теодоси Кънчевъ, Стоянъ Кърлевъ, Коста Лулчевъ, Иванъ Лъкарски, Добри Даневъ, Манасиевъ, Димитъръ Мангървовъ, Калоянъ Маноловъ, Йосифъ Марулевъ, Тончо Мечкарски, Петъръ Миновъ, Добри Митевъ, Димитъръ Мишайковъ, Димитъръ Нейковъ, Тодоръ Димо Некезовъ, д-ръ Борисъ Николовъ, Димитъръ п. Николовъ, Малинъ Паневъ, Стефанъ Пѣйчевъ, Иванъ Петровъ, Александъръ Пиронковъ, Георги Пъчевъ, Александъръ Радоловъ, Григоръ Реджовъ, д-ръ Владимиръ Руменовъ, Иванъ Русевъ, Георги Симеоновъ, Кирилъ Славовъ, Петко Стайновъ, Никола Стамболиевъ, Стефанъ Стефановъ, Христо Стояновъ, Цено Табаковъ, Стефанъ Тасевъ, Ангелъ Томчевъ, Желю Тончевъ, Недѣлчо Топаловъ, Иванъ Хрелопановъ, Кирко Цвѣтковъ Христовъ, Тома Янчевъ Христовъ, Владимиръ Христовуловъ, Кръстю п. Цвѣтковъ, Петъръ Цуцумановъ, Антонъ Ченгелиевъ, д-ръ Никола Чирпанлиевъ, Теню Янгъзовъ, Димитъръ Яневъ и Димитъръ п. Янчевъ)

Бюрото на Камарата е разрешило отпускъ на следнитъ народни представители:

На г. Цоню Табаковъ — 1 день;
На г. Калоянъ Маноловъ — 4 дни;
На г. д-ръ Борисъ Николовъ — 3 дни;
На г. Тодоръ Кожухаровъ — 3 дни;
На г. Станю Златевъ — 4 дни;
На г. Страшимиръ Георгиевъ — 3 дни;
На г. Кънчо Кънчевъ — 4 дни;
На г. Стефанъ Пѣйчевъ — 3 дни;
На г. Недѣлчо Топаловъ — 3 дни;
На г. Георги Енчевъ — 3 дни;
На г. Вълчо Даскаловъ — 3 дни;
На г. Григоръ Реджовъ — 2 дни и
На г. Петъръ Миновъ — 2 дни.

Съобщавамъ на Събранието, че сж постъпили:

Запитване отъ пловдивския народенъ представителъ г. Стоянъ Омарчевски къмъ г. министъръ-председателя и г. министра на въшнитъ работи и на изповѣданията, съ което пита: намира ли правителството за удобно да изложи най-подробно на народното представителство, какви сж

неговитъ постъпки, които то е направило предъ Обществото на народитъ за сключването на единъ държавенъ заемъ, какъ сж посрещнати тия негови постъпки и въ какво изобщо положение стои цѣлиятъ този въпросъ.

Същиятъ пита по-нататъкъ: първо, намира ли правителството за удобно и необходимо да вдигне незабавно военното положение въ двата окръжи — Петричкия и Кюстендилския — предъ видъ на това, че причинитъ, които сж наложили да се взематъ тия крайни мѣрки, сж премахнати, и, второ, намира ли правителството за удобно да съобщи, ако то не иска да вдигне незабавно военното положение, при настъпването кога и на какви именно причини и условности то би сторило това?

Запитване отъ народнитъ представители: Петъръ Миновъ, Григоръ Чешмеджиевъ, Стоянъ Омарчевски, Димитъръ Нейковъ, Цвѣтанъ Стоянчевъ, Петко Петковъ и Иванъ п. Янчевъ къмъ г. министъръ-председателя и г. председателя на Народното събрание. Г. г. запитвачитъ сж внесли законодателно предложение за амнистия съ дата 21 юлий 1927 г. и молятъ да се съобщи, зашто това предложение не е поставено на дневенъ редъ.

Питане отъ разградския народенъ представителъ г. Станю Златевъ къмъ г. министра на земледѣлието и държавнитъ имоти, съ което пита г. министра да обясни причинитъ, по които не е изплатена стойността на избититъ коне и кобили, заразени отъ болестята „сапъ“.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): и д-ръ К. Милановъ (д. сг): Никога такива суми не сж плащани тъй бързо, както сега.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Запитванията ще се съобщятъ на надлежнитъ министри и ще се поставятъ на дневенъ редъ за разглеждане.

Питането ще се съобщи на надлежния министъръ, за да ладе отговоръ.

Съобщавамъ също на Народното събрание, че сж постъпили:

Отъ Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти — предложение за одобряване V-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 10 май 1927 г., протоколъ № 28. (Вж. прил. Т. I, № 22)

Отъ същото министерство — предложение за одобрение XXVIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 28 ноемврий 1927 г., протоколъ № 69. (Вж. прил. Т. I, № 23)

Тѣзи предложения ще се раздадатъ на г. г. народнитъ представители и ще се поставятъ на дневенъ редъ за разглеждане.

Пристъпваме къмъ дневния редъ.

Първата точка отъ дневния редъ е: **трето четене законопроекта за организацията на ипотечния кредитъ.**

Моля г. докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Д. Апостоловъ (д. сг): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ поправкитъ и прибавкитъ, приети на второ четене).

Въ чл. 28 цитираниятъ „чл. 27“ да се чете „чл. 26“. Това е печатна грѣшка.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата г. министърът на финансите.

Министъръ В. Молловъ: Въ чл. 19, по съгласие съ дружествата, които правятъ банката, по решение на управителния съветъ и съ съгласие на българското правителство, сумата на отпуснатитъ ипотечарни заеми може да се намали и до 2 хиляди швейцарски франка.

Отъ сговориститъ: Нѣма нужда да се вписва това въ законопроекта.

Министъръ В. Молловъ: Азъ казвамъ, че за това имамъ съгласието на дружествата и правя изявление предъ Народното събрание, че евентуално, ако се усѣти нужда, особено отъ страна на държавата, да може да се дава и заемъ на по-малка сума, съ единъ минимумъ до 2 хиляди швейцарски франка, това може да се допусне.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): Нѣма нужда това да фигурира въ закона.

Министъръ В. Молловъ: Да. Това е като изявление.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ на трето четене законопроекта за организация на ипотеченъ кредитъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 5)

Пристъпваме къмъ втора точка отъ дневния редъ — трето четене законопроекта за амбулантната търговия.

Моля г. докладчика да го прочете.

Н. Пждаревъ (д. сг): Нѣма министърътъ.

С. Мошановъ (д. сг): Понеже законопроектътъ е на трето четене, нека да се разгледа и безъ г. министъра.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Да се пререди.

С. Мошановъ (д. сг): Бързъ е този законопроектъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Ще го разгледаме, когато дойде г. министърътъ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Понеже г. министърътъ на търговията не присѣтствава, минаваме къмъ трета точка отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за одобряване на договора, сключенъ между българското правителство и Блеръ & С-ие Форенъ Корпорейшънъ, Ню-Йоркъ, и Лазардъ Бръдърсъ & С-ие, Лимитедъ, Лондонъ, за създаване на Българска ипотечарна банка.

Моля г. докладчика да го докладва.

Докладчикъ Д. Апостоловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Както изтъкнахъ въ обяснителнитъ бележки, които направихъ въ миналото заседание при доклада по законопроекта за организация на ипотеченъ кредитъ, сѣщиятъ този законопроектъ организира ипотечния кредитъ само на оторизирани акционерни дружества и банки, имащи седалището си въ България, които ще се занимаватъ съ отпускането на ипотечни кредити, погасяеми предимно въ дълги срокове чрезъ анюитети (равни ежегодни плащания), съ привилегия за тия дружества да издаватъ заложни облигации. Като пръвъ опитъ къмъ реализирането на тия обекти, които се създаватъ съ този законопроектъ и, ще кажа, въ духа на сѣщия този законопроектъ, е и законопроектътъ за одобряване на договора, сключенъ между българското правителство и Блеръ & С-ие, Форенъ Корпорейшънъ, Ню-Йоркъ, и Лазардъ Бръдърсъ & С-ие, Лимитедъ, Лондонъ, за създаване на българска ипотечарна банка.

Финансовата и правосѣдната комисии въ заседанията си отъ 12 и 15 т. м., мога да ви увѣря, направиха всичко възможно, положиха всички усилия, за да дадатъ възможнитъ тѣкувания на всички клаузи, които се съдържатъ въ този договоръ. И, както имавте възможностъ да прочетете въ доклада, вижда се, че ние сме се занимали съ всичкитъ по-голямъ възможности и съ всички въпроси, свързани съ разглеждането на този законопроектъ. Азъ нѣма да се спирамъ върху тѣхъ. Необходимитъ обяснения — ако трѣбва да се дадатъ такива — ще бѣдатъ дадени отъ респективния министъръ, отъ г. министъра на финансите.

Азъ, обаче, отъ името на комисиятъ моля почитаемото Народно събрание да приеме законопроекта тѣй, както той

е представенъ отъ комисиятъ, а комисиятъ го приеха безъ никакви измѣнения, съ изключение само на нѣкои стилистични и преводни поправки, защото отъ голямо значение е възбрането на този законопроектъ да стане единодушно.

Имамъ да ви съобщя, уважаеми г. г. народни представители, още, че въ комисиятъ по предложението на г. министъръ-председателя, замѣстващъ г. министъра на финансите, се реши къмъ чл. 13 пунктъ 6 отъ договора за създаване ипотечарна банка да се прибави следната нова трета алинея, за която имаме и съгласието на управителния съветъ на банката, дадено телеграфически: (Чете) „На всѣки случай сумата на влоговетъ не ще може да надмине размѣра на дружествения капиталъ“. Френскиятъ текстъ е: (Чете) „Toutefois le montant des dépôts ne pourra pas dépasser le montant du capital social“.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата г. министъръ-председателътъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Прибавянето на тази алинея стана по желанието на нѣкои отъ членоветъ на комисията, които разбиратъ тънкоститъ на въпроса. Това, което прибавихме, въ сѣщностъ го има предвидено и въ статутитъ, които относно ще добиятъ одобрение — съгласно постановлението на договора — отъ Министерския съветъ. Къмъ чл. 13 пунктъ 6 прибавихме алинея трета, въ смисълъ: влоговетъ, които ще се взиматъ отъ ипотечарната банка, да не могатъ да надминатъ за тѣзи цели капитала. Въ известни срѣди имаме опасение, че тази банка ще вземе много влогове отъ страната и по такъвъ начинъ ще си служи съ мѣстни срѣдства. За да се избѣгне това, прибавихме туй постановление.

Докладчикъ Д. Апостоловъ (д. сг): Да не извършва, вмѣсто дългосрочни, само краткосрочни операции.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Прочетете цѣлия текстъ на французки.

Докладчикъ Д. Апостоловъ: Прочетохъ го.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Още веднѣжъ го прочетете.

Докладчикъ Д. Апостоловъ (д. сг): (Чете) „Toutefois le montant des dépôts ne pourra pas dépasser le montant du capital social“.

Министъръ В. Молловъ: „На всѣки случай сумата на влоговетъ не ще може да надмине размѣра на дружествения капиталъ“.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Димитъръ Дрънски.

Д. Дрънски (д): Бихъ желалъ по този въпросъ да се даде едно малко обяснение на народното представителство. Казано е, че влоговетъ не могатъ да надминатъ основния капиталъ. Разбира ли се, че ако се внесе само една трета отъ капитала, влоговетъ могатъ да достигнатъ до размѣръ десетъ милиона швейцарски франка, или пъкъ ще бѣдатъ само въ размѣръ на действително внесенния капиталъ?

Министъръ В. Молловъ: Капиталътъ на банката е 10 милиона швейцарски франка.

Г. Данаиловъ (д. сг): Подъ номиналенъ капиталъ се разбира юридически всѣкога капиталътъ на една банка.

Д. Дрънски (д): Значи, влоговетъ могатъ да достигнатъ 10 милиона швейцарски франка?

Г. Данаиловъ (д. сг): Може. Азъ поне така разбирамъ.

Д. Дрънски (д): Така ли се разбира?

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Тѣй, тѣй.

Министъръ В. Молловъ: Така се разбира.

Д. Дрънски (д): Значи срещу 90-тѣ милиона лева български могатъ да взематъ 270 милиона лева влогове. Това приблизително значи съ български пари да правятъ ипотечни заеми.

Министър-председател А. Лячевъ: Затуй се ограничава.

Председателствувашъ В. Димчевъ: Ще гласуваме. Къмъ чл. 13, пунктъ 6, отъ договора се предлага следната добавка: (Чете) „На всеки случай сумата на влоговетъ не ще може да надмине размѣра на дружествения капиталъ“. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Д. Апостоловъ (д. сг): (Чете)

„ЗАКОНЪ“

за одобряване на договора, сключенъ между правителство на царство България, представено отъ министъра на финанситѣ, отъ една страна, и Блеръ & С-ие, Форенъ Корпорейшнъ, Нью-Йоркъ, и Лазард Бръдърсъ & С-ие, Лимитедъ, Лондонъ, отъ друга страна“.

Председателствувашъ В. Димчевъ: Които приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Л. Апостоловъ (д. сг): (Чете § 1 — вж. прил. Т. I, № 14)

Комисията нанова следнитѣ измѣнения:

Вмѣсто „§ 1“ става „параграфъ единственъ“.

Следъ „Блеръ & С-ие“ навсѣкжде се прибавя запетая. Навсѣкжде думитѣ „ипотечния кредитъ“ се замѣнятъ съ думитѣ „ипотеченъ кредитъ“.

Въ третата алинея на чл. 7 думата „безвъзвратно“ се замѣня съ думата „безусловно“.

Въ сѣщия членъ, четвърта алинея, думата „заложани“ се замѣня съ думата „държани“, а думитѣ „участвуващи въ“ се замѣнятъ съ думитѣ „участвуващи отъ“.

Къмъ края на сѣщия алинея следъ думитѣ „управителния съветъ“ се прибавятъ думитѣ „по предпочитание“.

Въ втората алинея на чл. 8 думата „заложни“ се зачерква.

Въ първата алинея на чл. 10 къмъ коая думитѣ „Той носи“ се замѣнятъ съ думитѣ „Сѣщиятъ носи“.

Въ третата алинея на сѣщия членъ следъ думата „назначавана“ се прибавятъ думитѣ „отъ правителството“.

Въ шестата алинея на пунктъ 1 къмъ чл. 13 думата „освобождението“ се замѣня съ думата „издѣлжаване“.

Въ пунктъ 4 къмъ чл. 13 думитѣ „временнитѣ ценни книжа“ се замѣнятъ съ думитѣ „ценнитѣ книжа“.

Въ втората алинея на сѣщия пунктъ думитѣ „и заложнитѣ облигации“ се зачеркватъ.

Въ първата алинея на пунктъ 8 къмъ чл. 13 думата „заложни“ се зачерква.

Въ края на пунктъ 9 предъ думата „свободнитѣ“ се прибавя думата „отъ“.

Въ чл. 15 процентътъ „1%“ се замѣня съ думитѣ „едно на хиляда“.

Председателствувашъ В. Димчевъ: Които приематъ параграфъ единственъ, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ втора точка отъ дневния редъ — трето четене законопроекта за амбулантната търговия.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретаръ Н. Търкалановъ (д. сг): (Прочита законопроектъ изцѣло, заедно съ поправкитѣ и прибавкитѣ, приети на второ четене)

Председателствувашъ В. Димчевъ: Които приематъ на трето четене законопроектъ за амбулантната търговия, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 6)

Пристъпваме къмъ следната точка на дневния редъ — докладъ на комисията по провѣрка на изборитѣ.

Обаждатъ се: Нѣма приготвени доклади.

Председателствувашъ В. Димчевъ: Пристъпваме къмъ नेता точка отъ дневния редъ — докладъ на прошегарната комисия.

Има думата докладчикътъ г. Хинекъ Майеръ.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 32.

*) За текста на законопроектъ, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 14.

Докладчикъ Х. Майеръ (д. сг): Константинъ Тифчевъ, отъ София, баща на убития презъ септемврийскитѣ събития, почъ преследванъ на разбойници, околийски началникъ въ Карлово, се жалва, че подиръ убийството на синъ му възнагнажлението, което държавата въ подобни случаи дава, е получила снаха му, а на него и на жена му, като баща и майка на убития, не е отпусната никаква помощ. Споредъ документитѣ, нахолящи се въ преписката, той се намира въ крайно бедно състояние.

Комисията е решила да ви предложи да му се отпусне еднократна помощъ отъ 10.000 л. Моля Народното събрание да приеме това решение на комисията.

Отъ Министерството на финанситѣ е отговорено, че оставатъ на усмотрението на комисията.

Председателствувашъ В. Димчевъ: Има думата г. министърътъ на финанситѣ.

Министъръ В. Молловъ: Азъ ифмамъ нищо противъ, но комисията трѣбва да опредѣли отъ кой параграфъ на бюджета ще бѣде платена помощъ. Споредъ мене, тя трѣбва да бѣде платена отъ параграфитѣ на бюджета по Министерството на вътрешнитѣ работи.

Докладчикъ Х. Майеръ: Отъ тамъ не отпускатъ.

Министъръ В. Молловъ: Само отъ тамъ може да бѣде платена тая сума, защото сумата, която е предвидена въ бюджета на държавнитѣ дългове за такива цели, е отдавна изчерпана и, следователно, отъ тамъ вече никаква помощъ не може да бѣде отпусната.

Н. Пждаревъ (д. сг): Комисията би трѣбвало да се съобразява съ кредититѣ, съ които се разполага презъ бюджетното упражнение.

Министъръ В. Молловъ: Разбира се.

Н. Пждаревъ (д. сг): Зашото, като не се държи смѣтка за тия кредити, внася се само разстройство.

Докладчикъ Х. Майеръ: Отъ Министерството на вътрешнитѣ работи е отпусната помощъ само на жената на убития.

Министъръ В. Молловъ: Съжалявамъ, нѣмаме кредитъ, ще остане като старъ дългъ.

Докладчикъ Х. Майеръ: Нека има решение. Ще има надежда поне, че нѣкога ще получи.

Председателствувашъ В. Димчевъ: Безъ съгласието на министъра на финанситѣ не може да се гласува. Тогава трѣбва да се върне прошениято отново въ комисията.

Министъръ В. Молловъ: Най-добре е да се върне въ комисията, да се види, какви сж разполагаемитѣ суми, и тогава да се разреши.

Председателствувашъ В. Димчевъ: Които приематъ предложението на г. министъра на финанситѣ, да се върне прошениято въ комисията, за да се провѣри, отъ кой параграфъ на бюджета може да бѣде отпусната сумата, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Н. Пждаревъ (д. сг): Това е желанието и на комисията. Ще се докладва отъ списъкъ I пореденъ № 11.

Докладчикъ Й. Гавалиюговъ (д. сг): Г. г. народни представители! Подавани сж 5 молби отъ жителитѣ на селата: Западно-Шивачево, Свобода, Малко-Търново и Воденичарово, Чирпанска околия, предметъ на които е било разпредѣлението помежду тѣхъ на държавното пасбище „Насаплийски Бозалъкъ“.

Съ указъ № 212 отъ 23 априлъ 1905 г. е било потвърдено решението на XIII-то обикновено Народно събрание, взето въ заседанието му на 30 януарий 1905 г., съ което решение държавната мера „Насаплий“ е била разпредѣлена така: $\frac{2}{3}$ на с. Свобода, $\frac{1}{3}$ на с. Малко-Търново и $\frac{2}{3}$ на с. Западно-Шивачево.

Съ заповѣдь № 1921 отъ 4 юлий 1915 г. Министерството на земледѣлието е назначило комисия, която да приведе въ изпълнение това решение на Народното събрание. При разпредѣлението на мерата, комисията е дала $\frac{2}{3}$ отъ ме-

рата на с. Западно-Шивачево, обаче не е спазила пропорцията по отношение на другите две села — Свобода и Малко-Търново.

Недоволни от решението на комисията, жителите на селата Свобода и Малко-Търново подали оплакване до Министерството на земледелието. Министерството назначава нова комисия, която разпределя наново мерата по начинът, от който тя две села сж останали пакъ недоволни.

Следъ това тритъ села: Западно-Шивачево, Свобода и Малко-Търново сж се споразумѣли, за което е билъ съставенъ протоколъ на 3 януарий 1926 г. Тогава е била изпратена на мѣстото нова комисия, която е разпредѣлила мерата по начинъ, както е и решението на прошетарната комисия, а именно: (Чете) „Видоизмѣнява се решението на XIII обикновено Народно събрание, втора редовна сесия, отъ заседанието му на 30 януарий 1905 г., публикувано съ указъ № 212 отъ 23 априлъ с. г. въ „Държавенъ вестникъ“ брой 92 отъ 4 май 1905 г. така:

„Претостъпва се държавната мера „Насаплий“ въ размѣръ на около 2 хиляди декара на селата: Западно-Шивачево, Малко-Търново и Свобода (по-рано назовавани: Кара-Терзелери, Чанлий и Али-паша), околия Чирпанска. При разпредѣлението на мерата да се запази пропорцията 3:2:1, като $\frac{3}{6}$ вземе с. Западно-Шивачево, $\frac{2}{6}$ — с. Свобода и $\frac{1}{6}$ — с. Малко-Търново. Частъта на всѣко село ще има за граници ония, които сж нанесени съ черна непрекъснатата линия на приложения къмъ преписката планъ, а именно: частъта на с. Западно-Шивачево, около 1.000 декара, ще се ограничава на западъ отъ пасбището на сжщото село, на северъ и югъ — отъ частните имоти на сжщото село, а на югозападъ и западъ — отъ линията, която излиза отъ точка Д, минава презъ точки Г, А, Б и В и оттамъ по права линия се сключва съ пътя, който отива за с. Воденичарово и навлиза въ нивитъ на сжщото село; 2. Частъта на с. Свобода, около 650 декара, ще има за граници: на изтокъ — частните ниви на с. Западно-Шивачево; на северъ — линията, която свързва граничните знаци въ пунктове Д, Г, А, Б и В и граничния знакъ между с. Малко-Търново и с. Свобода, който започва отъ точка В и свършва съ нивата на Киро Болевъ отъ с. Воденичарово; на западъ — частните ниви на с. Свобода, а на югъ — пасбището на сжщото село; 3. Частъта на с. Малко-Търново, около 350 декара, ще има за граници: на изтокъ — линията отъ точка В до пътя на с. Воденичарово; на югъ — граничния ровъ между селата Малко-Търново и Свобода, който ровъ излиза отъ точка В и достига до нивата на Киро Болевъ отъ с. Воденичарово; на западъ и северъ — частните имоти на с. Малко-Търново и пасбището на сжщото село.

„Сумитъ, които сж внесени досега отъ съответните общини, ще се считатъ за внесени срещу сегашните имъ части, които получаватъ, безъ да довнасятъ или връщатъ нѣщо.

„Искането на с. Воденичарово да получи и то известна частъ отъ сжщата държавна мера се оставя безъ последствие“.

Комисията, като прегледа това решение на прошетарната комисия отъ XXI-то обикновено Народно събрание, намира, че е правилно разпредѣлена мерата между тия три села и потвърди това решение.

Моля почитаемото Народно събрание да го одобри.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата г. министърътъ на финансите.

Министъръ В. Молловъ: Г. г. народни представители! Азъ не знамъ, дали по този въпросъ има съгласието на Министерството на земледелието и държавните имоти.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Въпросътъ е миналъ презъ тамъ. Била е назначена комисия, която е отишла на самото мѣсто и е опредѣлила размѣритъ. Участвувалъ е и представителъ на Министерството на земледелието.

Министъръ В. Молловъ: Презъ коя сесия?

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Презъ XXI-то обикновено Народно събрание.

Министъръ В. Молловъ: Тукъ се говори за измѣнение на едно решение на XIII-то обикновено Народно събрание.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Тази работа е започнала отъ преди 20 години. Има указъ отъ 1905 г.

Г. Марковъ (з. в): Мисля, че този въпросъ се разгледа и въ XIX-то обикновено Народно събрание.

Министъръ В. Молловъ: Въ решението на прошетарната комисия азъ не виждамъ, че въпросътъ се отнася до едно решение, взето отъ миналото Народно събрание. Виждамъ, че въпросътъ се отнася до едно решение на XIII-то обикновено Народно събрание. Затуй питамъ, дали има по тоя въпросъ съгласието на г. министра на земледелието, защото се отнася до отстъпването на единъ държавенъ имотъ?

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Има указъ отъ 1905 г.

Министъръ В. Молловъ: Вие казвате, че XXI-то обикновено Народно събрание се е произнесло по тоя въпросъ. XXI-то ли, или XIII-то?

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): То е решение на XIII-то обикновено Народно събрание, втора редовна сесия.

Министъръ В. Молловъ: Министерътъ на земледелието далъ ли си е съгласието за това измѣнение на решението на XIII-то обикновено Народно събрание?

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Министерството е изпратило комисия съ свой представителъ въ нея.

Министъръ В. Молловъ: Комисията е отишла на мѣстото и е дала мнение. Обаче г. министърътъ на земледелието, като отговоренъ министъръ, далъ ли си е съгласието за това измѣнение на старото решение? Комисията си е комисия.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Той е далъ нареждане да се свикатъ на самото мѣсто жителите на селата и да се спогодятъ.

Министъръ В. Молловъ: Има ли писмено съгласие на г. министра на земледелието? Това е важно.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Въ съгласителния протоколъ, подписанъ отъ общинските съветници и отъ кметовете на въпросните села, се казва: (Чете) „Днесъ, на 3 януарий 1926 г.“ . . .

Министъръ В. Молловъ: Добре, добре, но азъ пакъ питамъ: г. министърътъ на земледелието, като отговоренъ членъ на правителството, дали си е далъ съгласието? То е по-важно.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Тази комисия, която е била изпратена да изслуша мнението на жителите, въ нея е участвувалъ и представителъ на Министерството на земледелието.

Министъръ В. Молловъ: Има ли мнение на г. министра на земледелието?

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Ние считаме, че като е отишла комисията, то е дало своето мнение.

Министъръ В. Молловъ: Азъ ще искамъ да се върне преписката обратно въ комисията и да се иска съгласието на г. министра на земледелието, защото въпросътъ се отнася до отстъпването на държавенъ имотъ.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Прошетарната комисия, като е имала предъ видъ, че министърътъ на земледелието се е съгласилъ да изпрати комисия . . .

Министъръ В. Молловъ: После, вториятъ пунктъ отъ решението трѣбва да бжде измѣненъ безъ друго. Въ него се казва, че сумитъ, които сж внесени досега отъ съответните общини, ще се считатъ за внесени срещу сегашните имъ части, които получаватъ, безъ да довнасятъ или връщатъ нѣщо. Ами ако сж получили по-големи части и сж внесли по-малко?

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Това е станало съ тѣхно съгласие.

Министър В. Моллов: Това съгласие няма да бъде признато от съответната администрация. Затуй, повтарям, въпросът трябва да се върне въ комисията и да се отнесе до г. министра на земледелието, който формално да си даде съгласието, или да откаже. Инакъ, ще трябва да се почака, докато г. министърът на земледелието дойде.

Председателстващ В. Димчев: Които приемат предложението на г. министра на финансите, преписката да се върне въ прошеарната комисия, за да вземе тя мнението на г. министра на земледелието и държавните имоти и следъ туй наново да я докладва, моля, да вдигнат ръка Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ I пореденъ № 14.

Докладчикъ И. Гавалоговъ (д. сг): Поддана е молба отъ софийския жителъ Радомиръ Гацевъ, бившъ агентъ отъ Обществена бозопасностъ. Въ молбата си просителъ излага, че е взелъ живо участие на 9 юний, че къмъ срѣдата на м. февруарий 1924 г., когато сѫ били преследвани анархиститѣ на ул. „Доростолъ“, също взелъ живо участие и като е влѣзалъ пръвъ въ къщата, въ която сѫ били анархиститѣ, той е билъ раненъ сериозно въ единия кракъ, вследствие на което е трѣбвало да се лѣкува. Той казва въ молбата си: (Чете) „При обиска една отъ стаитѣ се оказва заключена. Влизайки презъ прозореца, за да провѣря стаята, бѣхъ посрещнатъ отъ пушечни вистрели, завързахъ престрелка, въ която бѣхъ раненъ въ дѣсниа кракъ и отведенъ на лѣчение въ Александровата болница. Следъ излизането ми отъ болницата, макаръ и не напълно здравъ, продължихъ дейността си като агентъ“.

По-нататкъ въ молбата си казва също, че е открилъ и заловилъ известния анархистъ Саржилиевъ отъ с. Килифарево, заедно съ една печатница американка, че е билъ изиратенъ при погребението на генералъ Георгиевъ въ катедралата и при атентата е билъ раненъ въ същия кракъ, че единъ месецъ следъ това е взелъ живо участие при залавянето на агента Иванъ Христовъ Пашата отъ село Елешница, който постави взрива въ Военния клубъ и който впоследствъ е осъденъ на смъртъ.

За всички тѣзи негови заслуги той е билъ награденъ отъ Негово Величество съ бронзовия медалъ за заслуга съ корона, патентъ № 12,991, който е приложилъ къмъ молбата си.

Върѣйки тази негова неуморна дейностъ като агентъ, въ последствие той е билъ уволненъ, понеже отъ ранитѣ, които е получилъ, е останалъ сакатъ, полугоденъ за работа.

Отпустната му е била еднѣжъ помощъ въ размѣръ на 2.000 л., следъ туй друга въ размѣръ на 5.000 л.

Съ молбата си иска да му се отпусне известна помощъ, защото има нужда отъ лѣкуване, което се вижда отъ медицинскитѣ свидетелства, които е приложилъ, та да може отчасти да подобри здравето си.

Комисията, като прегледа документитѣ: наградата, дадена отъ двореца, медицинскитѣ свидетелства, издадени отъ лѣкари, и като взе предъ видъ заслугитѣ му, реши да му се отпусне еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 15.000 л.

Председателстващ В. Димчев: Има думата г. министърътъ на финансите.

Министър В. Моллов: Г. г. народни представители! Азъ пакъ ще кажа това, което казахъ и по предишното прошение: трѣбва да се върне въ комисията, за да се опредѣли отъ кой параграфъ ще се плати исканата сума. Лицето е било служащъ по Министерството на вътрешнитѣ работи. Министерството на вътрешнитѣ работи има достатъченъ кредитъ за такива цели. Ако отъ този кредитъ сѫ останали разполагаеми суми, азъ нѣмамъ абсолютно нищо противъ да се отпусне и тази сума. Обаче отъ кредита въ бюджета на Дирекцията на държавнитѣ дългове е абсолютно невъзможно да се даде, защото този кредитъ е изчерпанъ. Следователно, и въ този случай, безъ да се гласува отъ Народното събрание съответна сума като свръх-смѣтенъ кредитъ, азъ не съмъ въ състояние да изпълня решението на Народното събрание.

Желателно е прошеарната комисия да направи едно заседание въ присъствието на министра на финансите, за да видимъ съ какви кредити се разполага за такива цели. Ако въ решението на комисията се прибави, че сумата ще се плати отъ кредита въ бюджета на Министерството на вътрешнитѣ работи, азъ нѣмамъ нищо противъ. Но ако ще трѣбва да се плаща отъ другъ параграфъ, абсолютно не

мога да изпълня решението на Народното събрание и, следователно, не съмъ съгласенъ съ това решение.

Докладчикъ И. Гавалоговъ (д. сг): Прошеарната комисия не е имала предъ видъ отъ къде ще се вземе сумата, а е имала предъ видъ заслугитѣ на това лице. Имаше лица, пострадали отъ атентата, които получиха помощи по 80—100 хиляди лева, а това лице е получило само 2.000 л. Комисията намира, че даже и това е малко. Азъ настоявамъ да му се отпусне сумата.

Председателстващ В. Димчев: Има думата народниятъ представителъ г. Никола Пѣдаревъ.

Н. Пѣдаревъ (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ съмътамъ, че когато по решение на Народното събрание се отпускатъ помощи, не бива никога да се изпуска изъ предъ видъ, че помощитѣ не могатъ да се дадатъ, ако гѣма за тѣхъ опредѣленъ кредитъ. Азъ съмътамъ, че прошеарната комисия трѣбва да има това предъ видъ, когато удовлетворява молби за отпускане помощи. Ако по това прошение и по много други, наредени въ списъкитѣ, се отпускатъ помощи безъ да се държи смѣтка за постановленията на закона за бюджета, отчетността и предприятията, азъ съмътамъ, че решенията на прошеарната комисия ще ни поставятъ много пъти въ трудно положение. Тукъ ние гласуваме помощи, като смѣтаме, че комисията се съобразява съ кредититѣ, които сѫ предназначени за изплащане на тия помощи. Ако тя взема решения за отпускане помощи вънъ отъ тѣзи кредити, ние ще изпаднеме, както казахъ, въ едно много трудно положение.

Ето защо, искането на г. министра на финансите не само че е право, но комисията би трѣбвало да го има предъ видъ при отпускането на всѣка помощъ на частни лица.

Председателстващ В. Димчев: Които приематъ предложението на г. министра на финансите, да се върне прошеието въ прошеарната комисия, за да се опредѣли отъ кой параграфъ на бюджета може да се отпусне тази помощъ, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 43.

Докладчикъ Х. Майеръ (д. сг): Г. г. народни представители! Народообразователното дружество въ гр. Троянъ моли да му се отпусне едно мѣсто въ града, описано въ прошеието, което държавата е придобила отъ кооперация „Освобождение“ на основание на закона за защита на държавата. Министерството на земледелието и държавнитѣ имоти, на което е било пратено прошеието, отговаря: (Чете) „Въпросното мѣсто е бивша собственостъ на разтуреното общо работническо кооперативно дружество „Освобождение“ и съгласно опредѣлението № 1 отъ 2 априль 1924 г. на Върховния касационенъ съдъ по силата на чл. чл. 1 и 16 отъ закона за защита на държавата собствеността на мѣстото мина върху последната.“

„Като имамъ предъ видъ маломѣрността на мѣстото отъ една страна и отъ друга страна целта, за която се иска то отъ горепоменатото Народообразователно дружество, на мнение съмъ да му се подари исканото държавно мѣсто, което да му послужи за казаната целъ“.

Отъ името на комисията моля Народното събрание да одобри решението на прошеарната комисия: да се подари туй мѣсто на Народообразователното дружество въ гр. Троянъ.

Нѣкой отъ земледѣлицѣ: Да се обясни какво е това дружество.

Г. Семерджиевъ (д. сг): Читалище.

Председателстващ В. Димчев: Които приематъ решението на прошеарната комисия, да се отстъпи безплатно на Народообразователното дружество въ гр. Троянъ държавното мѣсто, бивше на кооперация „Освобождение“, находящо се въ същия градъ, отъ 9 ара, при съседитѣ: лѣтъ, Вѣла Гечова Вѣлева, Стойко Казанджиевъ (сега Йовка А. Балевска) и общинско мѣсто, за построяване върху него дружественъ театъръ, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ I пореденъ № 132.

Докладчикъ А. Узуновъ (мак): Ще докладвамъ молбата на Ката Петрова Еленкова, за себе си и като представителка на малолѣтнитѣ си деца. Просителката, отъ с. Лакат-

никъ, Софийско, моли да се опрости сумата, начетена на покойния имъ наследодателъ, съпругъ и баща Петъръ Еленковъ като бившъ касиеръ на комитета за подпомагане беднитъ войнишки семейства презъ време на войната.

Покойниятъ Петъръ Еленковъ, като секретаръ-бирникъ въ с. Лакатникъ, презъ 1915—1918 г. е билъ и касиеръ на мѣсния комитетъ за подпомагане войнишкитъ семейства, и като такъвъ, не се отчелъ предъ централния комитетъ за подпомагане войнишкитъ семейства, вследствие на което, съ постановление № 822 отъ 1 юлий 1922 г. наследниците му сѫ били осъдени да платятъ на казания централенъ комитетъ за подпомагане войнишкитъ семейства сумата 5.398 л. 75 ст. и лихви 2.051 л. 50 ст. или всичко 7.450 л. 25 ст.

Имотното състояние на наследниците се състои отъ пенсия, само 76 л. месечно, необработваемъ имотъ 1 декаръ. Бащата на покойния е съвършено старъ.

Понеже семейството е многочислено, намира се въ мизерия и гѣма никакви приходи, комисията намира, че следва да му се опрости въпросната сума, още повече че е неизвестна.

Министъръ В. Молловъ: Има ли съгласие отъ съответното министерство?

Докладчикъ А. Узуновъ (мак): Прощението не е изпращано.

Министъръ В. Молловъ: Азъ ще моля да се изпрати тази молба на съответното министерство, за да я проучи. Безъ съгласието на съответното министерство, моля да не се внасятъ тукъ молби за разглеждане.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ предложението на г. министра на финанситъ, да се върне прощението въ прошетарната комисия, за да поиска тя съгласието на респективния министъръ и наново да го докладва тукъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ I. пореденъ № 134.

Докладчикъ А. Узуновъ (мак): Молба отъ Злата Рафаилова Стоянова, за себе си и като представителка на малолѣтнитъ деца на покойния капитанъ Рафаилъ Стояновъ, отъ гр. Сливенъ. Съ тая молба се иска да се опрости една сума за липса на дървени вѣглища, за които се държи отговоренъ покойниятъ капитанъ Рафаилъ Стояновъ, като началникъ на клона на Ямболския резервенъ магазинъ при гара Страджа.

Покойниятъ мъжъ на просителката, капитанъ Рафаилъ Стояновъ, е билъ на свръхсрочна служба въ 11 пехотенъ сливенски полкъ и като фелдфебелъ е взелъ участие въ Балканската война, награденъ е билъ съ кръстъ за храбростъ и повишенъ въ офицерски чинъ, следъ това е участвувалъ и въ Обидоевропейската война. Следъ войната е станалъ началникъ на клона на Ямболския резервенъ магазинъ въ Анхиаля, а после въ с. Страджа. Помощникъ му е билъ Димитъръ Илиевъ. Тамъ се явила една липса отъ 4.937 килограма дървени вѣглища, съ което е осечилъ държавата съ 2.244 л.

Министерството на финанситъ съ постановление № 119 отъ 15 декемврий 1924 г. е задължило него и помощника му Димитъръ Илиевъ да заплатятъ тая сума отъ 2.244 л. съ лихвитъ. Това постановление било издадено следъ неговата смъртъ и съпругата му не го обжалвала, защото нищо не знаела отъ смѣткитъ на мъжа си.

Отъ приложеното къмъ преписката удостоверение се вижда, че семейството на покойния капитанъ Рафаилъ Стояновъ е голѣмо и се намира въ крайно бедно състояние.

Комисията е на мнение да се опрости сумата.

Министъръ В. Молловъ: Има ли съгласие отъ министерството?

Докладчикъ А. Узуновъ (мак): Нѣма.

Министъръ В. Молловъ: Тогава азъ по никой начинъ не мога да се съглася. Това е една процедура, установена отъ правилника на Народното събрание — че всички подобни прошения се изпращатъ предварително за мнение въ съответното министерство; това министерство прави своитъ разследвания и следъ това, възъ основа на тия разследвания, прошетарната комисия има по-голѣма възможностъ да се произнесе правилно. Ако даннитъ въ слу-

чая сѫ такива, каквито ги докладва г. докладчикътъ, безъ съмнение е, че и министерството ще си даде съгласието, но трѣбва да се иска това съгласие.

Азъ сега не съмъ въ състояние да дамъ съгласие за едно подобно решение.

Председателстващъ В. Димчевъ: Моля, които приематъ предложението на г. министра на финанситъ, щото докладваното прошение да се върне въ прошетарната комисия, за да иска тя съгласието на респективното министерство и наново да го докладва тукъ, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ пореденъ № 135.

Докладчикъ А. Узуновъ (мак): Подадена е молба отъ артиста Матей Икономовъ, съ която моли да му се отпусне еднократна помощъ отъ 100.000 л., понеже билъ въ крайна мизерия.

Министерството на финанситъ е дало мнение да му се отпусне народна пенсия.

Н. Пждаревъ (д. сг): На кого?

Докладчикъ А. Узуновъ (мак): На артиста Матей Икономовъ.

Комисията, имайки предъ видъ лошото материално положение на Матей Икономовъ и неговитъ заслуги въ културното поприще на родината, като артистъ и театраленъ деецъ, реши да му се отпусне народна пенсия въ размѣръ 1.000 л. месечно.

Д. Жостовъ (мак): Ако отпуснете на Матей Икономовъ сега народна пенсия отъ 1.000 л., утре ще имате 300 заявления за пенсии. Азъ моля да не му се отпуска.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Петъръ Анастасовъ.

П. Анастасовъ (с. д): Г. г. народни представители! Не бихъ взелъ думата, ако не бѣше се противопоставилъ на решението на комисията г. Жостовъ. Прошетарната комисия още презъ XXI-то обикновено Народно събрание бѣше решила въпроса въ полза на Матей Икономовъ. Заслугитъ на Матей Икономовъ не сѫ заслуги на обикновенъ актьоръ въ България. Независимо отъ това, вие знаете сигурно, тежкото положение на неговата жена. Отъ 15 години тя е на легло, болна отъ туберкулоза. Струва ми се, че не бива да се прави въпросъ, още повече, когато министърътъ на финанситъ е далъ съгласието си. Освенъ това отпуска му се само 1.000 л. месечна пенсия. Азъ мисля, че Матей Икономовъ и Маня Икономова, неговата съпруга, заслужаватъ една такава народна пенсия.

Н. Пждаревъ (д. сг): Нека Народниятъ театъръ да предвиди въ бюджета си разходи за такива пенсии.

Председателстващъ В. Димчевъ: Ще се гласува. Които приематъ решението на комисията да се отпусне на Матей Икономовъ, отъ гр. София, народна пенсия въ размѣръ 1.000 л. месечно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Хинекъ Майеръ.

Ще се докладва по същия списъкъ пореденъ № 44.

Докладчикъ Х. Майеръ (д. сг): Г. г. народни представители! Следъ свършването на войната 36. козлудуйски полкъ е подарилъ 159 кубика дървенъ материалъ, който е ималъ въ казармата, на Орѣховското общинско управление, за да не попадне материалътъ въ рѣцетъ на съюзниците. Общинското управление е употребило материала за постройка на гимназия. Интендантското отдѣление при Министерството на войната, обаче, е дало подъ създъ Орѣховската община за 103.805 л. — стойността на този дървенъ материалъ, който е билъ подаренъ и който общината е употребила за постройка на гимназия. Държавниятъ адвокатъ въ Видинъ, който води процеса, е посъветвалъ общината да се обърне къмъ Народното събрание съ молба да ѝ се опрости стойността на дадения ѝ материалъ, защото тя, общината, е подарила на полка земи и други работи на стойностъ много по-голѣма, отколкото е стойността на подарения ѝ материалъ, който е купенъ презъ 1906 г. за 6.737 л.

Предъ видъ на тѣзи обстоятелства, комисията реши да ви предложи да се съгласите да се опрости на Орѣховското общинско управление сумата 103.805 л., стойността на 159 кубически метра дървенъ материалъ, подаренъ на общината отъ полка и употребенъ за постройка на гимназия.

Министър В. Моллов: Кой е кредиторът?

С. Савов (д. сг): Полкът.

Министър В. Моллов: Има ли съгласието на Министерството на финансите?

Докладчик Х. Майер (д. сг): Нъма.

Министър В. Моллов: Принципиално ще трябва да се върне преиската въ комисията, за да се получи съгласието на Министерството на финансите; иначе азъ нъмамъ нищо противъ.

Председателстващ В. Димчев: Има думата народният представител г. Стоименъ Савовъ.

С. Савов (д. сг): Отъ доклада на г. докладчика явствува, че дървеният материалъ, ако не е билъ предаденъ отъ военнитъ власти на общината, щълъ е да бжде разграбенъ и тогава никой не би го дирилъ. Понеже този дървенъ материалъ е билъ на войсковата частъ, която го е предала на общината, и понеже общината го е употребила за постройка на училище, а не е употребенъ за частна работа, азъ моля народното представителство да се съгласи да приеме решението на прошетарната комисия. Полкътъ нищо нъма да загуби отъ това, защото, както тази община, така и много отъ нашитъ общини, напр. въ Шуменъ, сж дали на полковетъ свои земи, които ако държавата ги заплати, кой знае колко милиони лева ще отидатъ. Въ случая държавата нъма да има загуба.

Председателстващ В. Димчев: Има думата г. министърътъ на финансите.

Министър В. Моллов: Г. г. народни представители! Тогава, ако е тъй, азъ правя въпросъ на довърне. Всъко прошение трябва да mine презъ Министерството на финансите. Ето къде е въпросътъ. Азъ по същество въ случая нъмамъ нищо противъ, обаче, прошенieto трябва да mine презъ министерството, трябва да се изпълни тази формалностъ. Трябва да установимъ една система на работа. Нека mine единъ день докато се даде отговоръ отъ Министерството на финансите.

Председателстващ В. Димчев: Които приематъ предложението на г. министра на финансите, това прошение да се прати въ Министерството на финансите за мнение, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ I пореденъ № 16.

Има думата докладчикътъ г. Григоръ Коцевъ.

Докладчик Г. Коцевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Постъпило е заявление отъ Василка Андрейчева, отъ София, съруга на дългогодишния гимназиаленъ учител и директоръ при софийскитъ гимназии, Иванъ Андрейчевъ, който се е поминалъ презъ 1917 г. Презъ 1918 г., тя, нъмайки съ какво да се препитава, се опита да произведе боя за обуца, за което е била обложена съ данъкъ занятие отъ 2.507 л. Понеже не е успяла да произведе абсолютно нищо, тя моли да ѝ бжде опростенъ тоя данъкъ. Министерството на финансите е дало съгласието си да ѝ се опрости тая сума отъ 2.507 л.

Комисията взе решение въ сжщия смисълъ и ви моля да приемете нейното решение.

Председателстващ В. Димчев: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се опрости на Василка Иванъ Андрейчева, отъ гр. София, сумата 2.507 л., дължими като данъкъ занятие, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 21.

Докладчик Г. Коцевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Постъпило е заявление отъ Илия Д. Славовъ, инвалидъ, живущъ въ София ул. „Доспатъ“ № 35. Той е инвалидъ отъ 1912 г., пострадалъ при изпълнение на служебнитъ си обязанности, има загубена сто на сто работоспособностъ и е лишенъ отъ възможността да се препитава. Понеже ималъ нужда отъ лъчение, моли чрезъ Министерството на финансите да му се отпусне помощъ, за да може да се лъкува. Има медицинско свидетелство, издадено отъ д-ръ Данаджиевъ, съ което се установява, че Илия Славовъ не може самъ да си обслужва.

Отъ Министерството на финансите заявлението е препратено до прошетарната комисия безъ мнение.

Прошетарната комисия, като го разгледа, реши да се отпусне на Илия Славовъ еднократна помощъ отъ 10.000 л. Обаче сега преди малко говорихъ съ г. министра на финансите и той се противопостави на това. Комисията, обаче, е на мнение, че този инвалидъ заслужава тази помощъ.

Председателстващ В. Димчев: Има думата г. министърътъ на финансите.

Министър В. Моллов: Вижте, г. г. народни представители, въ какво се заключава въпросътъ. Лицето е инвалидъ-пенсионеръ, получава пенсия по закона за инвалиднитъ пенсии, и сега, извънъ тази пенсия, която му се вижда малка — и може да е малка — то се отнася до Народното събрание и иска една извънредна помощъ. Ако тръгнемъ изъ този пътъ, тогава съ прошенията ще измънимъ закона за инвалиднитъ пенсии. Заради това азъ казахъ на г. докладчика, че, въпрѣки всичкитъ ми съчувствия къмъ прошеителя, ще моля народното представителство да отхвърли решението на прошетарната комисия. Законътъ за инвалиднитъ пенсии се преработва понастоящемъ въ Дирекцията на държавнитъ дългове — пенсионното отделение — както се преработва и другиятъ законъ за пенсиятъ, за да можемъ да дойдемъ до едно положение да опредѣлимъ едни справедливи размѣри на всички пенсии, споредъ възможноститъ на държавата, и за да освободимъ и Народното събрание, и прошетарната комисия, и всички останали лица, предъ които подобни ходатайства се вършатъ, отъ такива прошения. Защото, съгласете се, ако ние сега отпуснемъ помощъ, при сжщата инвалидностъ ще трябва да отпуснемъ и на други лица. Има ли нъкакво ограничение въ туй отношение? Нъма. Всичкитъ сж еднакво нещастни, еднакво сж заслужили, и еднакво заслужаватъ помощъ отъ държавата.

Именно, за да запазимъ единъ принципъ на справедливостъ и на еднаквостъ, азъ не бихъ се съгласилъ съ онова, което се докладва отъ името на прошетарната комисия.

Председателстващ В. Димчев: Които приематъ предложението на комисията, моля, да вдигнатъ ржка. Мнение, Събранието не приема.

Има думата докладчикътъ г. Ангелъ Узуновъ.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 153.

Докладчик А. Узуновъ (мак): Цвѣтана Димитрова, отъ гр. Пловдивъ, моли да ѝ се опрости сумата 2.000 л., за която покойниятъ ѝ съругъ Стефанъ Димитровъ останалъ неотчетенъ като бившъ околийски началникъ въ гр. Правище презъ време на войната.

На покойния ѝ мъжъ Стефанъ Димитровъ, като околийски началникъ презъ Балканската война въ гр. Правище, му билъ даденъ авансъ 4.000 л. отъ Главното тилово управление. Оправдалъ е 2.000 л. Главната ликвидационна комисия при Министерството на финансите иска и другитъ 2.000 л.

Всичкитъ книжа мъжътъ ѝ оставилъ въ гр. Правище при бѣгството му въ 1913 г.

Министерството на финансите е на мнение да се опрости това задължение.

Молителката представлява удостоверение, отъ което се вижда, че е вписана въ списъка на беднитъ на Пловдивската община.

Понеже молителката е крайно бедна, комисията е на мнение да ѝ се опрости това задължение.

Министър В. Моллов: Съгласенъ съмъ, щомъ проше-нието е минало по реда.

Председателстващ В. Димчев: Които сж съгласни да се опрости на Цвѣтана Ст. Димитрова, отъ гр. Пловдивъ, сумата 2.000 л., за която покойниятъ ѝ съругъ Стефанъ Димитровъ останалъ неотчетенъ, като бившъ околийски началникъ въ гр. Правище презъ време на войната, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ пореденъ № 154.

Докладчик А. Узуновъ (мак): Евгения Хр. Крушева, отъ София, моли да ѝ се опрости сумата 2.230 л., за която покойниятъ ѝ синъ, поручикъ Иванъ Христовъ Антоновъ, е признатъ за неиздълженъ по постановление № 3.805 отъ 29 декември 1924 г. на Върховната смѣтна палата, първо отделение.

Поручикъ Иванъ Христовъ Антоновъ, отъ София, е получилъ отъ дивизионното интенданство авансъ 16.350 л. Отъ този авансъ не е оправдалъ само 2.230 л., съ която сума Върховната смѣтна палата, съ постановление № 3.805 отъ 29 декемврий 1924 г. го е начела.

Поручикъ Иванъ Христовъ Антоновъ е починалъ презъ време на войната. Представено е общинско удостоверение, издадено отъ Столичната община, № 656 отъ 22 февруарий 1924 г., отъ което се вижда какво е нейното материално положение.

Министерството на финансите е съгласно да се удовлетвори молбата ѝ, понеже е крайно бедна.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ да се опрости на Евгения Хр. Крушева, отъ гр. София, сумата 2.230 л., за която покойниятъ ѝ синъ, поручикъ Иванъ Христовъ Антоновъ, е признатъ за неиздълженъ предъ държавното съкровище, по постановление № 3.805 отъ 29 декемврий 1924 г. на Върховната смѣтна палата, първо отдѣление, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Г-да! Понеже дневниятъ редъ е изчерпанъ, ще определямъ дневния редъ за следующето заседание.

Г. Ангеловъ (д. сг): Искамъ думата по дневния редъ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Имате думата.

Г. Ангеловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ бѣхъ внесълъ едно законодателно предложение за измѣнение и допълнение на чл. чл. 786 и 792 отъ търговския законъ, което бѣше сложено на дневенъ редъ. Но въ мое отсъствие — азъ бѣхъ боленъ и не съмъ присѣствувалъ тогава — не знамъ по какви съображения то е снето отъ дневния редъ. И азъ не го виждамъ въ днешния дневенъ редъ.

Съгласно конституцията и правилника за вътрешния редъ на Народното събрание не може отъ дневния редъ да бѣде снето едно законодателно предложение, освенъ ако Народното събрание, народнитѣ представители решатъ това. Отъ друга страна азъ заявявамъ, че не съмъ оттеглилъ това свое законодателно предложение. Предполагамъ да е станало грѣшка.

Азъ моля да се постави на дневенъ редъ това мое законодателно предложение, защото азъ, като вносителъ, не съмъ го оттеглилъ. Правилникътъ за вътрешния редъ на Народното събрание, както казвамъ, а също така и конституцията сж много ясни. Едно законодателно предложение не може да се оттегли, освенъ ако народнитѣ представители решатъ това.

К. Томовъ (з): То не е разгледано.

Н. Пандаревъ (д. сг): Бѣше поставено за разглеждане, но вносителътъ го оттегли.

Г. Ангеловъ (д. сг): Азъ съмъ вносителъ на предложението, г-да, и заявявамъ, че не съмъ го оттеглилъ и нѣма да го оттегля. Азъ заявявамъ, че ще искамъ да говоря по

предложението. Ако почитаемиѣ народни представители, следъ моето изложение по това законодателно предложение, го отхвърлятъ, то е другъ въпросъ.

Ц. Бръшляновъ (д. сг): Ще трѣбва да се внесе отново.

Г. Ангеловъ (д. сг): Нѣма защо да се внася отново. Азъ не съмъ го оттеглилъ. То ще трѣбва да се постави на дневенъ редъ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Когато определяме дневния редъ, тогава ще гласуваме да се постави на дневенъ редъ и Вашето предложение, г. Ангеловъ.

Г. Ангеловъ (д. сг): Азъ не съмъ го оттеглилъ. Азъ съмъ вносителъ.

И. Петровъ (з): Нека се постави на дневенъ редъ.

И. Бояджийски (д. сг): Двама сме вносители на това предложение — азъ и г. Герасимъ Ангеловъ. Г. Герасимъ Ангеловъ отсъствуваше и азъ оттеглихъ предложението.

Г. Ангеловъ (д. сг): Предложението е подписано отъ 60 души народни представители; азъ съмъ първиятъ вносителъ и заявявамъ, че не мога да го оттегля.

Председателстващъ В. Димчевъ: Г-да! Бюрото ви предлага за утрешното заседание да имаме следния дневенъ редъ:

1. Трето четене законопроекта за одобряване договора за създаване на българската ипотечарна банка;

2. Одобряване предложението за одобрение V-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 10 май 1927 г., протоколъ № 28.

3. Одобряване предложението за одобрение XXVIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 28 ноемврий 1927 г., протоколъ № 69.

4. Първо четене на тълкувателния законопроектъ по приложението на чл. 10, алинея първа, отъ закона за окръжнитѣ съвети, въ свръзка съ чл. 144, алинея четвърта, отъ избирателния законъ.

5. Докладъ на комисията по провѣрка на изборитѣ;

6. Докладъ на прошетарната комисия.

Има предложението отъ г. Герасимъ Ангеловъ за туряне на дневенъ редъ законодателното предложение за измѣнение и допълнение на чл. чл. 786 и 792 отъ търговския законъ, внесено отъ него и отъ Илия Бояджийски, обаче оттеглено отъ последния.

Които приематъ предложението на г. Герасимъ Ангеловъ, да се постави на дневенъ редъ това законодателно предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Меншинство, Събранието не приема.

Които приематъ прочетения отъ менъ дневенъ редъ за утрешното заседание, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 17 ч. 55 м.)

Подпредседателъ: **В. ДИМЧЕВЪ**

Секретаръ: **Н. С. ТЪРКАЛАНОВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **Д. АНТОНОВЪ**

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

	Стр.		Стр.
Отпуски разрешени на народнитѣ представители: Цено Табаковъ, Калоянъ Маноловъ, д-ръ Бо- ристъ Николовъ, Тодоръ Кожухаровъ, Стано Златевъ, Страхимиръ Георгиевъ, Кънчо Кън- чевъ, Стефанъ Пѣйчевъ, Недѣлко Топаловъ, Георги Енчевъ, Вълчо Даскаловъ, Григоръ Ре- джовъ и Петъръ Миновъ	485	на министра на земледѣлието и държавнитѣ имоти и следъ туй наново да го докладва) . . .	487
Занитвания:		3. Гацевъ Радомиръ отъ гр. София, бившъ агентъ отъ Обществената безопасностъ — моли да му се отпусне държавна помощъ, като раненъ презъ м. февруарий 1924 г. при преследване на апар- хети на ул. „Доростолъ“. (Прошението се връща въ прошетарната комисия, за да се опредѣли отъ кой параграфъ на бюджета може да му се от- пусне помощъ)	489
1. Отъ народния представителъ С. Омарчевски къмъ министъръ-председателя и министра на външнитѣ работи и изповѣданията, пита: 1. На- мира ли правителството за удобно да изложи най-подробно на народното представителство какви сѣ неговитѣ постѣпки, които то е напра- вило предъ Обществото на народитѣ за сключо- ването на единъ държавенъ заемъ, какъ сѣ по- срещнати тия негови постѣпки и въ какво изобщо положение стои цѣлтиятъ този въпросъ	485	4. Народообразователното дружество въ гр. Троянъ отстъпва се безплатно на Народообразо- вателното дружество въ гр. Троянъ държавното мѣсто, бивше на кооперация „Освобождение“, ваходящо се въ сѣщия градъ, отъ 9 ара, при съ- седи: пѣтъ, Вѣла Гечова Вѣлева, Стойко Казан- джиевъ (сега Йовка А. Балевска) и общинско мѣсто, за построяване върху него дружественъ театъръ)	489
2. Намира ли правителството за удооно и неосо- ходимо да вдигне незабавно военното положе- ние въ Петричкия и Кюстендилския окръзи, предъ видъ на това, че причинитѣ, които сѣ го наложи, сѣ премахнати (Съобщение)	485	5. Еленкова Ката Петрова, отъ с. Лѣкатникъ, Со- фийско — за себе си и като представителка на малолѣтнитѣ си деца — моли да ѝ се опрости су- мата 7.450 л. 25 ст. начетена на покойния имъ на- следодателъ Петъръ Еленковъ, като бившъ ка- сиеръ на комитета за подпомагане беднитѣ вой- нишки семейства презъ време на войната. (Про- шението се връща въ прошетарната комисия, за да се поиска съгласието на съответния мини- стъръ, следъ което наново да го докладва)	489
2. Отъ народнитѣ представители: П. Миновъ, Г. Че- шмеджиевъ, С. Омарчевски, Д. Нейковъ, Ц. Стоян- чевъ, П. Петковъ и И. п. Янчевъ къмъ мини- стъръ-председателя и председателя на Народ- ното събрание — молятъ да се съобщи защо законодателното имъ предложение за амнистия съ дата 21 юлий 1927 г. не е поставено на дне- венъ редъ (Съобщение)	485	6. Стоянова Злата Рафайлова, отъ гр. Сливенъ — за себе си и като представителка на малолѣтнитѣ си деца — моли да ѝ се опрости сумата 2.244 л., стойностъ на 4.937 кгр. дървени вѣглища, съ коя- то покойниятъ ѝ мъжъ капитанъ Рафайлъ Стоян- овъ е ошетилъ държавата, като началникъ на клона на Ямболския резервенъ магазинъ при гара Страуджа (Прошението се връща въ проше- тарната комисия, за да се иска съгласието на респективния министъръ, която наново да го докладва)	490
Питане отъ народния представителъ С. Златевъ къмъ министра на земледѣлието и държавнитѣ имоти — пита: за причинитѣ, по които не е изплатена стойността на избититѣ коне и кобили, зара- зени отъ болестята „санъ“ (Съобщение)	485	7. Икономовъ Матей, артистъ, отъ гр. София — отпуска му се народна пенсия въ размѣръ 1.000 л. месечно	490
Предложения:		8. Орѣховското градско общинско управление — моли да му се опрости сумата 103.805 л., стой- ностъ на подаренъ му следъ войнитѣ отъ 36. Коз- лодуйски полкъ 159 кубика дървенъ материалъ (Прошението се връща въ прошетарната коми- сия, за да се иска съгласието на Министерството на финанситѣ	490
1. За одобряване V-то постановление на Министер- ския съветъ, взето въ заседанието му на 10 май 1927 г., протоколъ 28 (Съобщение)	485	9. Андрейчева Василка Ив., отъ гр. София — опро- щава ѝ се сумата 2.507 л., дължими като данѣкъ занятие	491
2. За одобрение XXVIII-то постановление на Мини- стерския съветъ, взето въ заседанието му на 28 ноемврий 1927 г., протоколъ № 69 (Съобще- ние)	485	10. Славовъ Илия Д., инвалидъ, живущъ въ гр. Со- фия, моли да му се отпусне държавна помощъ за лѣчение (Неприето)	491
Законопроекти:		11. Димитрова Цвѣтана, отъ гр. Пловдивъ — опро- щава ѝ се сумата 2.000 л., за която покойниятъ ѝ съпругъ Стефанъ Димитровъ останалъ неотче- тенъ като бившъ околийски началникъ въ гр. Правище презъ време на войната	491
1. За организация на ипотеченъ кредитъ (Трето четене)	485	12. Крушева Евгения Хр., отъ гр. София — опро- щава ѝ се сумата 2.230 л., за която покойниятъ ѝ синъ поручикъ Иванъ Христовъ Антоновъ е призналъ за неиздълженъ предъ държавното стѣкровище по постановление № 3.805 отъ 29 де- кемврий 1924 г. на Върховната смѣтна палата, I отдѣление	491
2. За одобряване договора за създаване на бъл- гарска ипотечарна банка (Второ четене)	486		
3. За амбулантна търговия (Трето четене)	487		
4. За измѣнение и допълнение чл. чл. 786 и 792 отъ търговския законъ (Декларация отъ вносителя Г. Ангеловъ, че той не е оттеглялъ настоящия законопроектъ)	492		
Прошения:			
1. Тивчевъ Константиъ отъ гр. София — моли да му се отпусне помощъ за убития му презъ септемврийскитѣ събития, при преследване на разбойници, синъ Николай Тивчевъ, околийски началникъ въ Карлово (заявлението се връща наново въ комисията, за да се провѣри отъ кой параграфъ на бюджета може да му бѣде отпусната исканата помощъ	487		
2. Воденичарово, Малко-Търново, Свобода и За- падно-Шивачево, села отъ Чирпанска околия, отъ жителитѣ — молятъ да имъ бѣде разпредѣ- лено помежду тѣхъ държавното пасбище „На- салийски Бозалѣкъ“ (Прошението се връща въ прошетарната комисия, за да вземе тя мнението		Дневенъ редъ за следующето заседание	492